

handling er blevet reist — hvorvidt Regjeringen skulde være tilbøielig til at udparcellere de Plantager, den eier, for derved at skaffe Grunde for de Frigjorte, der ere istand til at erhverve dem, til at bygge paa og saaledes blive selvstændige Borgere, uafhængige af Arbeidsherrene, uden forsaavidt deres Contract bringer dem i et Afhængighedsforhold.

Finantsministeren: Det er et Spørgsmaal, som vel ikke har ligget sjernt fra Regjeringens egen Overveelse, men som paa den anden Side er af den Bigtighed og endnu saa lidet drøftet, at jeg paa ingen Maade kan finde mig foranlediget til, under denne Sags Behandling paa Regjeringens Begne, incidenter derom at udtale nogen bestemt Anskuelse.

Rosenvorn: Ja jeg maa tilstaae, at jeg ogsaa hører til dem, som ønske, at denne Lov finder en endelig Afgjørelse i nærværende Rigsdagsmøde, og at den gjenføres i det Væsentligste, saaledes som den foreligger; men der er dog nogle enkelte Bestemmelser, som man har bragt ind i Loven, med Hensyn til hvilke jeg skal udbede mig en Udtalelse om, hvorvidt det kan antages at ville møde nogen væsentlig Modsigelse fra Regjeringens Side, at de enten gaae ud eller ialfald ikke blive staaende udtrykt med saa stærke Ord, som nu er Tilfældet. Jeg troer nemlig, at, naar man vil bringe saadanne Bestemmelser ind i denne Lov, som nu ere bragte ind deri, og som give den en vis særegen statsretlig Character, da maa man meget nøte overveie, om man ikke giver Tilfagn, der gaae videre, end man kan opfylde dem, og i saa Henseende troer jeg, at der vil behøves nogen Modification med Hensyn til enkelte af Bestemmelserne. Jeg skal saaledes tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det Punkt i Slutningen af § 3, hvor der er givet Colonialrepræsentationen et ubetinget Tilfagn om, at det væsentligste Budget ikke skal blive voteret i Finantsloven, forinden Colonialrepræsentationens Betænkning derover foreligger. Det forekommer mig ganske nødvendigt, at der gjøres en Tilføining om, at dette dog kun skal være ordentligvis eller saavidt muligt, thi der kan dog vist indtræffe Tilfælde, navnlig naar man seer hen til Bestemmelsen i § 24, hvor

det vil være umuligt at tilvejebringe Colonialrepræsentationens Betænkning over denne Deel af Finantsloven, og Folkerepræsentationen her vil da befinde sig i en meget slem Stilling, naar den imod denne udtryffelige Bestemmelse skulde votere Budgettet, uagtet Betænkningen fra Colonialraadet ikke forelaae. Der er et Udtryk i en anden Paragraph, som ogsaa forekommer mig at gaae noget forvidt, eller idetmindste at trænge til nogen Forklaring; det er i § 29, hvor der staaer, at ingen Stat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov. Naar her tales om Stat til Statskassen, da er det Princip, som der er gjort gjældende, vistnok ganske rigtigt, men Udtrykket er saa almindeligt, at der ogsaa deri kan indbefattes adskillige Communeafgifter, der, som det forekommer mig, efter hele Lovens System, ikke kan være Anledning til at paalægge ved nogen formelig, af Rigsdagen vedtagen Lov, og altsaa synes mig ogsaa en Modification i saa Henseende at være ønskelig. Med Hensyn endelig til § 30, da troer jeg, at denne Paragraph indeholder en Udtalelse, som ikke for Diebliffet har nogen praktisk Betydning, og som ikke er uden meget store Betænkkeligheder. Jeg troer ikke, at det er rigtigt at fordrø af Colonierne, at de skulle overtage alle de Udgifter, der kunne medgaae i Anledning af dem. Det er heller ikke det, man i Almindelighed fordrer i andre Lande, endog hvor man har stillet temmelig stærke Fordringer til Colonierne i saa Henseende. Den hele Militairmagt, som hører til Coloniernes Beskyttelse, kan man ikke med Billighed fordrø, at en Landsdeel, som er stillet i det Forhold, at man ved dets hele Bestyrelse tager Hensyn til Moderlandets Interesse, skal afholde samtlige Udgifter til. Det er altsaa, troer jeg, i og for sig mindre rigtigt, naar det i den paapegede Paragraph hedder, at Colonierne skulle i sin Tid bringes til, saavidt muligt at udrede samtlige Udgifter, som dertil ville medgaae, og i ethvert Tilfælde er det aldeles klart, at der vil gaae en lang Tid, før man egentlig endnu kan have nogen begrundet Mening om, hvorvidt det, man har tilsigtet, virkelig kan bringes til Udførelse. Det forekommer mig derfor ønskeligt, om hele denne Paragraph kunde udgaae, indtil Sagen fore-